

РЕШЕНИЕ

№ 7290

гр. София, 03.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 58 състав,
в публично заседание на 07.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **8840** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващи от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Г. – Н. Е. Н., в качеството ѝ на управител на Етажната собственост /ЕС/ с адрес в [населено място] срещу Решение № ППН-01-288/2021г. от 19.09.2022г. на Комисията за защита на личните данни /КЗЛД, Комисията/

С жалбата се твърди, че решението е незаконосъобразно поради допуснати нарушения на съдопроизводствените правила и нарушения на материалния закон. Сочи се, че разпитан по преписката свидетел също е жалбоподател срещу Г.-Н. Н. за това, че е разлепила покана с негови данни на 29.03.2021г. Отделно адвокатът на страната К. К. – К. Б. също е жалбоподател срещу Г.-Н. Н. със същия предмет на жалбата. Посочва се, че от решението не може да се установи какво е нарушението, което е извършено и въз основа на какви доказателства е установено, че Н. го е извършила. Твърди се и че не са посочени начален и краен момент на нарушението. Иска се решението да бъде отменено. Претендира се присъждане на разноски.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от упълномощен представител. Представени са и писмени бележки.

Ответникът – Комисията за защита на личните данни с писмени становища чрез упълномощен представител оспорва жалбата като неоснователна и прави искане за присъждане на разноски за представителство от служител с юридическо образование. Оспорва се и размера на евентуално претендиран адвокатски хонорар от

жалбоподателя.

Заинтересованата страна К. Й. К. не изразява становище по жалбата.

Софийска градска прокуратура не участва в производството.

Съдът като взе предвид събраните по делото доказателства, прие за установено следното:

Жалбоподателката Г.-Н. Н. е председател на Управителния съвет на ЕС, находяща се в [населено място], [улица].

Заинтересованата страна К. Й. К. чрез адв. К.Б. подал жалба № ППН-01-288/31.03.2021г. в КЗЛД срещу Г.- Н. Н. в качеството ѝ на председател на Управителния съвет /УС/ на ЕС и администратор на лични данни с твърдения, че е разлепила негова покана на видно и общодостъпно място във входа на кооперацията, без да защити данните, отнасящи се до физическото лице в нея, включително данните за недвижимия имот, който е негова собственост. В молбата е посочено, че К. е собственик на имот в сграда, находяща се в [населено място], [улица], като сградата е снабдена с асансьор. С поканата К. поискал да бъде снабден с чип за асансьора, но в деня на получаването ѝ Г.-Н. Н. я разлепила на видно място във входа на кооперацията, без да заличи данните му за: трите имена, ЕГН, телефон, мейл, адрес и подпис. Към жалбата К. приложил четири броя снимки на поканата и на информационната табела.

КЗЛД уведомила Г.-Н. Н. за подадената от К.К. жалба. С възражение от 18.05.2021г. жалбоподателката оспорила жалбата с твърдения, че не е приемала покана от К.К. и не е разлепвала такава на посочените места. Аргументирала е становище, че при осъществяване на лична дейност не е забранено ползване на лични данни. Посочила е също, че К.К. и други лица непрекъснато залепват различни покани и съобщения до ЕС, в които сами си упоменават личните данни. Във връзка с представените снимки е записала, че няма данни кой и по какъв начин ги е съставил и кога са направени, и е стигнала до извод, че не може да се разглеждат като доказателства за това кой е залепил въпросната покана.

На заседание на Комисията, проведено на 06.10.2021г. подадената от К.К. жалба е приета за допустима и са конституирани страните.

В преписката е приложена процесната покана от К.К. до Г.-Н. Н. за преустановяване на действия, с които му се пречи да ползва жилището си чрез лишаването му да ползва общите части и предаване на програмиран чип за ползване на асансьора, находящ се в сградата на административен адрес: [населено място], район „В.“, [улица]. Поканата съдържа лични данни на К..

По повод възражението на жалбоподателката срещу жалбата на К. в Комисията е постъпило становище от К., с което е уточнено, че Г.-Н. Н. е разлепила или допуснала разлепването на поканата на 29.03.2021г. в качеството си на администратор на лични данни .

В проведено от КЗЛД заседание е разпитана свидетелката Р. Ц. П., която е свидетелствала, че на стъклото на портиерната видяла две залепени покани към средата на месец март 2021г., а на таблото нямало място да се залепят всички страници на молбата. Свидетелката е разказала, че когато прави съобщение до управителя на ЕС поставя съобщението на таблото от външната му страна. Свидетелката не знаела колко ключа има за таблото и кои от „домоуправата“ ги държи, не е видяла кой е залепил процесната покана. П. завела дело срещу жалбоподателката в СРС поради отказан чип за асансьора.

Е. Н. Д. И. е свидетелствала, че когато искат да уведомят управителя за нещо съкооператорите ѝ слагат на таблото бележка с конкретно искане чрез залепване или поставяне вътре когато е отворено таблото. Таблото било поставено през м.март 2021г. и стояло отключено, а няколко месеца преди 09.02.2022г. започнали да го заключват. Вратата на портиерната също не се заключвала винаги, а помещението се ползвало от лицата с колела и колички и от чистачка. Свидетелката не е виждала залепена процесната поканата и не знае кои поставя съобщенията на таблото и вратата на портиерната. Обяснява, че когато се прави съобщение до УС се посочва искането и под него се записват имената на лицето и апартамента, в който живее.

К. К. е дал обяснения пред Комисията, че по едно и също време поканата и искови молби са били залепени на таблото. Посочил е, че поканата е изпратил на жалбоподателката с писмо с обратна разписка. Според обясненията му портиерната се заключвала винаги. Знае, че за портиерната има три ключа предоставени на Е. Н. и още двама души. Твърди, че прибирайки се от работа видял, че в портиерната са Г. и К. и „нещо разлепяха там“. Казал на свидетелката Р. да види какво е разлепено и тя го уведомила, че неговите данни са на вратата с пожелание към съседите да се запознаят с искови молби, с покани. Р. снимала и изпратила снимките на К., а след това и той ги снимал.

С Решение № ППН-01-288/2021г. от 19.09.2022г. на КЗЛД жалбата на К.К. е обявена за основателна и на основание чл.58, §2, б. „б“ от ОРЗД до администратора на лични данни Г.-Н. Н., в качеството ѝ на Председател на Управителния съвет на етажна собственост, находяща се на адрес [населено място], [улица] отправено официално предупреждение за нарушение на чл.32 от регламента. Решението е мотивирано с извод за липса на преки доказателства за твърдяното от К.К. разпространение на личните му данни до неограничен кръг от лица, чрез поставяне на поканата от Г.-Н. Н. на видно и общодостъпно място във входа на ЕС на 29.03.2021г., както и с извод, че администраторът не е приложил организационни и технически мерки за защита на личните данни.

Решението е съобщено на жалбоподателката Г.-Н. Н. на 27.09.2022г. /л.95/. Жалбата е подадена на 03.10.2022г..

ПРАВНА СТРАНА

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е от адресат на решението, в законоустановения срок и срещу подлежащ на оспорване административен акт.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Решенията по жалби касаещи ЗЗЛД се постановяват от Комисията за защита на личните данни /чл.38, ал.3 от ЗЗЛД/. Комисията е колегиален орган и се състои от председател и 4 членове. Решенията на комисията се вземат с мнозинство от общия брой на членовете ѝ /чл.9, ал.3 от ЗЗЛД/. В конкретния случай решението е взето с необходимото мнозинство – от председател и трима членове на заседание проведено на 09.02.2022г. Следователно оспореното решение е постановено от компетентен колективен орган.

Решението е издадено в предвидената от закона форма. Съдържа мотиви, изложени са фактически и правни основания, постановен е диспозитив.

Не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Жалбоподателката е уведомена за постъпилата в Комисията жалба от К.К..

Предоставена ѝ е възможност да вземе становище и да ангажира доказателства. Относимите доказателствени искания на страните са уважени.

Оспореното решение противоречи на материалноправните разпоредби.

С жалбата на К.К. се твърди, че Г.-Н. Н. в качеството ѝ на председател на Управителния съвет на ЕС и администратор на лични данни е разлепила негова покана на видно и общодостъпно място във входа на кооперацията, без да заличи данните му за: трите имена, ЕГН, телефон, мейл, адрес и подпис. В мотивите на оспореното решение Комисията е приела, че липсват доказателства за разпространение на личните данни на К.К. от Г.-Н. Н. по описания в жалбата му начин. При тези данни КЗЛД е постановила решение, с което е обявила жалбата на К.К. за основателна. Налице е противоречие между мотиви и диспозитив, което обосновава извод за незаконосъобразност на оспореното решение. Правилно Комисията е установила, че не се доказват твърденията на К.К. с нито едно от събраните доказателства. Няма данни, че поканата е поставена/разлепена във входа на сградата от председателя на УС на ЕС или че това е станало по нейно разпореждане или съгласие. Със свидетелски показания се установява, че таблото е поставено през м.март 2021г. и е стояло отключено. Копия от поканата са имали и други членове на ЕС, включително К.К., а наличието на много спорове в ЕС дават основание да се обсъжда и възможността поканата да е поставена с цел влошаване на отношенията между страните или уличаване на определено лице. Не е без значение за казуса и това, че на таблото и стъклото на вратата са поставяни съобщения и обяви не само от членовете на УС на ЕС, но и от самите собственици, респ. достъп до посочените места са имали много лица. Изложеното сочи, че при правилно установени факти и направен извод за липса на доказателства за извършено от жалбоподателката нарушение неправилно жалбата на К.К. е приета за основателна.

Съгласно разпоредбата на чл.38, ал.3, вр. ал.1 от ЗЗЛД Комисията може да приложи мерките по чл.58, § 2, буква „б“ от Регламент (ЕС) 2016/679, когато установи нарушаване на правата на субекта на данни по Регламент (ЕС) 2016/679 и по ЗЗЛД. След като в случая не е установено извършено от жалбоподателката спрямо субекта на данни К.К. нарушение на правата му по Регламент (ЕС) 2016/679 или по националния закон, КЗЛД не е имала правно основание да прилага мерките по чл.58, § 2, буква „б“ от Регламент (ЕС) 2016/679.

Доказателства за извършено от жалбоподателката нарушение на чл.32 от Регламента също не са събрани. Според чл.32, §1 от Регламента „Сигурност на обработването“ като се имат предвид достиженията на техническия прогрес, разходите за прилагане и естеството, обхватът, контекстът и целите на обработването, както и рисковете с различна вероятност и тежест за правата и свободите на физическите лица, администраторът и обработващият лични данни прилагат подходящи технически и организационни мерки за осигуряване на съобразено с този риск ниво на сигурност, включително, *inter alia*, когато е целесъобразно: а) псевдонимизация и криптиране на личните данни; б) способност за гарантиране на постоянна поверителност, цялостност, наличност и устойчивост на системите и услугите за обработване; в) способност за своевременно възстановяване на наличността и достъпа до личните данни в случай на физически или технически инцидент; г) процес на редовно изпитване, преценяване и оценка на ефективността на техническите и организационните мерки с оглед да се гарантира сигурността на обработването. След като в производството пред КЗЛД, не се установява нарушение от страна на

председателя на УС при обработването на личните данни съдържащи се в поканата, не става ясно какви подходящи технически и организационни мерки за осигуряване на съобразено с този риск ниво на сигурност е следвало да предприеме в конкретния случай. Жалбоподателката като председател на УС не може да носи отговорност за действия на други лица, за които не е уведомена. По тази причина не може да се твърди, че са налице и предпоставките на чл.32, §4 от Регламента.

Противоречието между мотиви и диспозитив и липсата на материалноправни основания са обстоятелства определящи оспореното решение като незаконосъобразно. Жалбата е основателна. Решението на КЗЛД следва да се отмени.

При този изход на делото основателна е претенцията на жалбоподателката за присъждане на направените разноски в размер на 10,00 лв. за държавна такса.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № ППН-01-288/2021г. от 19.09.2022г. на Комисията за защита на личните данни.

ОСЪЖДА Комисията за защита на личните данни да заплати на Г.-Н. Е. Н., с адрес: [населено място], [улица] сумата 10,00 лв., разноски по делото.

Решението може да се обжалва пред Върховен административен съд в 14-ет дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: